

Pacific University

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 88

Parkland, Wash. 25. Sept. 1895.

5te Aarg.

Tolvte Søndag efter Trinitatis.

Mart. 7. 31-37.

Det hændte i det galileiske Land,
Paa Beien der vandred' en Slave,
De lyttende fulgte en uberlig Mand
Og tog paa hans Handlinger vare.
Han nys havde helet den hedenske Kvinde,
Som pintes af Djævlen saa saare.
Han istredre Laare af lørgende Kind,
Han reiste de Dybe af Baare.
Han magted' at byde baad' Stormgang og
Gjø;
Han bød over Menneskehjerter,
Han talte de Guds Ord, som aldrig skal dø,
Som leger de lønligste Smertier.
Saa var det den Stund ved Genesareths
Band,

Man etter hans Godhed vil prøve
Og bragte hen til ham en usædlig Mand,
Der kan han sin Kjærlighed øve.
Hin Stalles var dø, og af skydeligt Maal,
Thi neppelig lunde han tale.
Den bølgende Mængde opstod et Straal:
"Hood vil nu Profeten besale?"
Han skar tog ham hørt fra den strigende
Klost,
Han tog ham saa vent og saa sagte
Og talte til Døpheden: "Nu er det not!"
Hans Tunge i Tale han bragte.
Han bød den Øvstumme, hold nille en Stund,
Han bød, men de lunde ei tie,
Med jublende Hjerte og talende Mund
De lunde med Rosen ei bie.
Saa mange unghrende end gaan omkring
Og ved isle selv, de er døpe.
De hører nok Alverdens: Dingelidning,
Og stammende Nøster fun øve.

Kan slet ikke høre de hellige Ord
Om Frelsen af uforstuldt Raade,
De kan ikke lyde den Træng, i dem bor,
For Herren i Hjertet faar raade.
Men kommer han til, som os savned engang
I Vandbader, helligt ved Ordet,
Og løsgjør vor Tunge til Tale og Sang
Og gjor os med Troen omgjorde.
Da først kan vi lytte til Ordet fra Gud,
Da først kan vi høre: Guds Stemme,
Da først kan vi satte Guds Kjærligheds Bud,
Da først kan Guds Pris vi stemme.

Da sabus nært. Vi fort Rysten seu wild,
Som lækker fra hjerlige Strandt,
Da hylles vor Sjæl af den Helligheds Nø
Fra Nanden i Dæksholters Bayde.

Da dankes vi glade ved Bordet til Jesu
Og under Guds Brod og Guds Beger,
Da saar vi den Gave, som huer os bedr,
Kusbrodet, som Synderne lager.

Gud give enhver at os Minde og Mand
Maa aabnes det dovhorte Øre,
Gaa Tunge, som reter Guds Visdom, for
Bord.

Saa Stenene selv maatte høre.
Ja god vi maa mødes i Himlen engang
Med forbunds Øvstumme i Slave,
Og juble i Frend under Helliges Sang
Om Freden, som evig skal være.

Saa vist som Gud Fader i Himlen bor,
Hos Hammem skal mødes med Ørste
Over eneste Sjæl, som paa Frelseren tror,
Skal frigjort til Evet Indrede.

Lad derfor os else med Hjerte og Haand
De Stalles som Øvstumme vandre,
Dem lede til ham, som kan løse de Baand.
Som kan deres Taushed forandre.
Guds Kjærlighed straaler i dybeste Braa,
Bil vække de Døde af Grave,
Saa sum er ei Sjæl, at den ei den kan naa,
Kan lære Guds Ord den at stave.
Naar blot du vil aabne dit Hjerte paa Klem,
Bil lade en Straale indtrænge
Snart spirer af Mæltet en Baarblomme frem
Snart klinger de syngende Strenge.
Lauritz Niessen.

Om Helliggjørelse.

Fra det tykte ved B. L.

Din egen Kamp mod dine tjædelige
og syndige Tilbøreligheder er forgjøves,
vermed øgger du kun Synden; en vir-
kelig Seier vil du ikke opnaa ved den
Wei, se 1. Kor. 15, 57.

Det kommer først til en Forløsning
fra bestemte Syndevaner og onde Til-
børeligheder — i det Øvre eller i det
Indre — ved at du af din Bibel faar
Lyk over din Stilling overfor Gud for-
medest Kristi Blod.

Herren vil ikke lade sig noget børge
af sin Smertes Løn, og han tilsteds
derfor ikke, at vi med vores Anstrengel-
ser og vor Kamp opnaa noget af det,
som han har udvirket og erhvervet til
os og som er "fuldbragt" paa Golgatha —
hvilket han alt skænker os for intet.

Og når du nu maa ske et en gammel
Kristen og dog — kan hænde — fø-
ler dig ligesaa bunden, som ved din
Omwendelse, betænt saa engang, om
det ikke skulle ligge i, at du har selv
visset hjæmpe.

Den rigtige Troestamp beskaar ikke
deri, at man gaan løs paa, hvad man
hos sig oppdager af det gamle adamitiske
Væsen, men deri, at man ser hørt fra
disse Ting — for enhver pris vender
sig bort fra dem og ser hen til Korset,
til den Korsfestede, til den Herre Jesu-
sus, som af Gud er gjort os til Frelser-
dighed, Helliggjørelse og Forløsning.

Der givs faktist ingen anden Maade
i helliggjørels paa og ingen anden
Maade at blide lost paa, der hvor du
er bunden i Vænen, end ved at det
goer op for dig saa at Jesu falder paa
det bevidste Punkt, at Kristus er din
Helliggjørelse, et hær for lange siden
af Gud er gjort dig til Helliggjørelse,
der hvor du altid kommer tilstort.

Ja, vi selv maa og skulle komme til-
stort; men vi skulle ikke komme tilstort for
at fortvile, men kun for selv at blive
tilstamme, for grundig at lære og mærke
os, at Kristus er gjort os til Helliggjø-
relse og givet os til Helliggjørelse.

Vi opnaar tan Frigjørelse fra noget
ontd ved at Namre os fast til Jesus og

tillidsfuldt forvente af ham, at han som
Refærdighedens Sol vil opgaa, i sin
Herskab og Forløsningskraft og lyse
over ethvert Punkt, hvor vi endnu ere
bundne og legge frem i Dagen det, som
han forlængst paa Golgatha har fuld-
bragt for os og som Gud Hellig Land
nu Stridt for Strid vil realisere i os.
All.

Sørgfest i Vor Frelzers Kirke i San Francisco, Cal.

At "Sorgen og Glæden vander til-
høje" har vi saae erfaret inden vor Me-
nighed her. Sidst jeg stred til "He-
rold", funder jeg meddele, at vi havde
feiret en hyggelig Fest, Pastor og Mrs.
Grønsbergs 15-aarige Bryllup samtid
des Aftedesfest.

Denne Gang har jeg et Sorgens
Budstab at melde, nemlig Menighedens
mangeaarige Kirkesanger, Ernst Krull's
Dø. Som Læserne vil erindre, var
Krull den, som ved Festen frembar Me-
nighedens og Kvindesforeningens Tak til
Pastor G. for hans Arbeide iblandt
dem.

Ingen af os anede da, at det var
sidste Gang hans Nøs hørtes i Kirken,
ingen anede da, at han 4 Dage efter
stulde saa indgaa til den Hvile og Her-
liged, han ved Festen saa skønt havde
talt om. Men saa var vor himmelsle
Faders Billie. Onsdag Morgen, me-
dens han stod ved sit Arbeide, blev han
pludselig syg af et Maveonde og git
strax tilfælles. Ingen lænkle vel fra
først af, at det var saa farligt, men
Sygdommen tog til og Læger blev hen-
tede, dog uden Hjælp; Fredag Morgen
kl. 5.30 døde han glad i Troen paa
sin Frelser.

Det var et haardt Slag for Fami-
lien; thi han var en trofast Egtemand
og hærlig Fader, det var et haardt
Slag for Vor Frelzers Menighed; thi
han var altid ned i Raad og Daad.
Han tilskiede Menigheden, bad for den
og arbeidede for den. I omrent 20

Aar var han Kirkesanger, som Trustee
hjente han Menigheden i ligesaa mange
Aar, og i en Række af Aar var han
dens Kasserer.

Han var altid med i Menighedens
forskjellige Gjøremål: Sangforet,
Kvindesforening, Ungdomsforeningen
og dens Sømandsmission, Søndags-
stolen o. s. v. fandt altid i Broder
Krull en god Støtte.

Før de fægtige stod altid hans Ør-
aabten, de Syge bidste han at troste og
de Faderlose tog han sig af.

I Kirken stod hans Plads sjeldent
tom og til Menighedsmederne kom han

altid. — Ja, vi savner ham, men saa
var vor himmelsle Faders Billie, og
han ved jo, hvad der tjener os til Bed-
ste. Hvad der gjør os godt er at vide,
at han ddde glad og frimodig i Troen
paa den Frelser, han i saa mange Aar
har tjent og fremholdt ikke alene i sit
Hus og for sin Familie, men for Ven-
og Fjende udenom.

Han elskede den norske Synode og
fulgte nye med dens Udvilning, og
Missionssarbejdet paa Pacifickysten laa
ham altid paa Hjertet; for den Sag
talte, bad og arbeidede han, og naar
vort Samfund sendte nye Arbeidere
herud, var han glad som et Barn, der
faaer en Gade af sine Forældre.

Han var en Lid Distrikts Kasserer
og Medlem af Missionssomiteen.

Begravelsen foregik fra Vor Frelzers
Kirke Søndagen den 1ste Sept. kl. 2
Eftermiddag. Kirken var fyldt næsten til
Trængsel, og der var neppe et tørt Øie
i Forsamlingen. Pastor Grønberg
holdt Liturgien og forrettede Jordpaa-
fæstelsen. Han lagdes til Hvile paa
Laurel Hill Cemetery. Fred med hans Stør,
vælsignet være hans Minde!

Ernst Krull blev født i Danmark 10de
August 1848 og kom i en ung Alder til
Amerika, hvor han først bosatte sig i
New York og kom efter saa Aar til San
Francisco, hvor han forblev indtil sin
Dø. Han efterlader sig Hustru og 4
Børn: Axel, Lydia, Louise og George,
samtid en Svigerdatter, Martha født
Hansen, Axels Hustru, og en Adoptiv-
søn Christian Faverholdt. Hans gamle
Forældre, der siden deres Ankunft fra
Danmark for 15 Aar siden, har boet i
hans Hus, overlever ham. De Gamle
er over 80 Aar. Ernst Krulls Brødre
Richard og Niels med Familier er og
saar bosatte her i Byen.

Herren frøste den hærgende Janissiel
Herren Fjende vor Menighed og vort
Somfund mange haadanne Mand!

En krisianstyrke sendte et
Gesandtskab med loselige Gaver til
Dronning Victoria af England og bad
om Nyglen til Englands Storhed og
Ry. Dronningen gav dem da en smuk
Bibel med de Ord: "Sig Første, at
dette er Nyglen til Englands Storhed."

Den berømte Kirkesader Augustin
figer fræsende: "Den hellige Skrif-
ter som en stor Flom, paa enkelte Ste-
der saa dyb, at Elefanter maa svømme,
og paa andre Steder saa grund, at
Lammet kan vade over den. Hold dig
udmyg til det tydelige, hvorved del bun-
de ogsaa vil blive dig klart".

Aabningsfest.

"Pacific Lutheran University" holdt sin Aabningsfest for det 2de Skoleaar, den 19de Sept.

"Parkland Cornet Band" spillede først nogle Stykker fra Trappen til Hovedindgangen i Skolebygningen. Kl. 10.30 sammesedes man i Kirkesalen, hvor Salmen: "A mighty fortress is our God", No. 45 i "Hymnbook" blev afslunget under Ledelse af Musikkorpset. Past. Harstad holdt vorpaa Bon og læste Bibelsnittet 1 Pet. 5, 1-11. Saa sang man de 3 sidste Vers af No. 350 i vor Salmebog. Derefter talte Formand Harstad til Børerne, Eleverne, Forældrene og den øvrige Forsamling om denne Skoles høje Maal og Betydning og om Midlerne og Maaden hvor ved dette Maal kan naaes. Han oplyste derpaa Skolens Regler og opmunstrede og formandede til, at såsom disse Regler var bygget paa Guds Ords Grund, de maatte blive indskærpet og efterlevet i en evangelisk luthersk Land, og at Alt maatte ske i Kærlighed.

Prof. Shahan ønskede verpaa Disciplene Velkommen og udtalte sin Glæde over at se saa mange af spritige Aars Disciple samt andre, som vilde begynde Skolearbeidet her. Ved at se deres friske Udseende, var dette et talende Bevis for, at den lange Ferie, som de havde haft og tilbragt paa forskellige Steder og under forskellige Bestjæltelser, havde haft en gavnlig Indflydelse paa Sundheden, saa de nu med Mod og Kraft kunde lage sat paa Skolearbeidet der vil danne deres Skolets Evner, og vil gjøre dem til nyttige og værdige Borgere for dette Rige og det Tilkomende. Tilsidst udtalte han det Ønske, at Alle vilde bede med ham til Gud, at Gjerningen maatte lykkes vel, Guds Hærlighed til Prism og os til Nyttie og Besværd for Tid og Ewighed.

Da Navnlisten blev opstillet, svarede kun 36 til deres Navne, men nogle flere kom dog om Estermidagen og Aftenen.

At saa faa nogle frem paa Aabningsdagen havde vel sin Grund i, at flere af dem, som agter at komme, har været, eller er, uba paa Kurseplukning og kunde saaledes ikke være hid i rette Tid. Vi har det Haab, at mange flere vil komme snart.

I Skolens Personale er nogle Forandringer indtraadte.

Past. Harstad, som hidtil har været Anstaltens Bestyrer, har ressigneret og Past. Grønsberg er kaldt i hans Sted. Han har modtaget Mødet og vil begive sig paa Reisen den 27de og ventes den 30te.

Til Lærer for den østlige Skole — Primary Department — er Miss Hannah Jahr fra Bratsberg, Minn., ansat istedetfor Mrs. Prof. Sperati.

Da Prof. Sperati har overtaget Besjælingen af Tacoma Mgh., som blev præstet ved at Pastor Ballesstad flyttede til Iowa, saa har han flyttet til Tacoma, men vil dog ikke "P. B. U." musikalsk Tjeneste, hvis der kan blive mange nol, som vil tage Information i Musik og kan betale derfor.

Herren selv legge sin rige Belsignelse til dette nu paanlyd paabegyndte Skolearbeide for Jesu Skyld!

En Glædermund forvirrer et helt Land. Aabne Øine og en lusket Mund har aldrig sladt nogen.

Brev fra Norge.

(Slutning.)

Sognesjorden mellem Gudvangen og Værdalsøren er mere tung og trist end Hardangerfjorden og mangler den sidste valre Lier og terassiforme, smilende Bygder. Værdal er dog en større Bygd mere jævn og glad end sædvansigt paa Vestlandet, men med uoverstigelige Fjelde paa begge Sider. Nu gaar Kunnen op til Filefjeld og vi naar Mariestuen efter en Dags Reise i Rusleveir. Her opholder sig en Mængde Sommergiæster, Ståndinaver, som nyder Fjeldlunden flere Uger i den varmeste Aars tid og gjør Fodture til Suletind og andre Toppe, hvorfra man ser Totunheimen med sine Snætinder. Fra Mariestuen til Nystuene var en pen 3 Timers Gang over Høijelbet.

Ned igennem Valders har vi Bang, Slidre og Aurdal med mange vakre Bæltier. Det fristeste Sommeropholdssted fandt jeg paa Fosheim Sæter, hvor Prof. Stub og Frue især op holdt sig i flere Uger.

Det ligger højt oppe paa Nasen omgivet af Granstov og har en Udsigt nærmest over Fjeld og Dale, stående i Nasen og stille Fjeldvand, som selv i Norge søger sin Vig. I Søndre Aurdal er der bygget meget. I Slidre overholdt sig Fru Teisberg og Son fra St. Paul samt Fru Konsul Rique fra Rotterdam. Over Tonsaasen forbi det prægtige Sanatorium gik Turen til Randsfjorden. Gjennem Nordre og Søndre Land gik Turen delvis i Mørke, for at vi kunde nærmest Dampstibet paa Randsfjorden indig om Morgenens. En Dags Reise med Dampstib og Fernbane over Drammen bragte os saa til Kristiania.

En saadan Tur gjennem Norge er meget interessant og forfriskende. Afveksling i Befordringen dels tillands dels tilbands, samt de altid flittende Fjelde, Dale, Fosser og Skovpartier giver altid Nydelse for Øjet. I gate Bejor med Varme og Solstil, Tordenvær og Cycloner. Vistnok regnede det hyppigt, næsten hver Dag i 8 Uger; men saa stille og pent, at det ingen Skade voldte undtagen paa Hø, som skalde tørres. Den friske, højlige Lust var noget ganstet andet end Sommerheden med de hyppige Tordendyget og slarpe Aftkjølinger i Mississippidalen. Gode Hoteller findes nu overalt efter Turiststræderne. Bedst er det, naar man reiser, at have engod Ben til Rejsestøge, men man kan ellers ogsaa gjøre mange interessante Bekjendtskaber. Især traf jeg flere gemyldige Tyskere, som interesserede sig ved at træffe en øst Amerikaner, der kunde synge med deres Nationalssange og Studenterjænge.

I Kristiania traf jeg uventet ved Middagsbordet Past. Tingelstad fra Portland, N. Dak. Han havde rejst gjennem London, Rotterdam, Paris, Rhinen og Schweiz, Berlin og Kjøbenhavn til Kristiania og skalde nu besøge sine Sægtninge opover Landet.

Paa det prægtige nye Dampstib "Christiania" kom jeg hurtig rundt Kysten, stoppede en Tid i Arendal og 7 Timer i Kristiansand, kom efter 1½ Døgn til Egersund og deraf over Jæderen paa Fernbane til Stavanger.

Turen har været stukkende for Heldbreden og rig paa Indtryk; men et saadant Frejlufstliv river en bort fra Arbejdet og Omsorgen for Menighederne, og man længter om sider tilbage til en

Virkomhed, som omfatter ikke blot Kra-vene for dette Liv; men giver Udsigt og Frugt for Ewigheden.

Herved en venlig Hilsen til alle Venner og Beljendte fra

Johannes Halvorson.

Baldwin, Wis., 22de Aug. 1895.

Nicere Post. N. Christensen:

Som De før ved, saa har i disse Dage den norske Synodes Prestestab holdt Konferencen i Red Wing, Minn. Jeg troede dertil, at det vilde interesserere vores Samfunds Brødre og Venner derude, at høre lidt beretning; thi om end Distancen ejerner eder langt fra den øvrige og større Del af Samfundslegemet, saa ved jeg af personlig Erfaring at de øvrige det varmt og ofte tænker paa hvad der gjøres her, særlig i kirkelig Henseende. Konferencen holdtes i "Ladies Seminar". Det er vel den vokreste Skolebygning inden Synoden. Den ligger øverst i Byen paa en Høiide med en vid Udsigt og omgivet af en fløj og storlagen Natur. Denne Skole havdesom P. B. U. er Storværelser i sit Slags. Ved at betragte dem og deres Tilblivelse maa jeg uvilaarlig tænke paa de Vantroes Baastand om, at Kristendommen kun forsøger at holde Folkeinde i øvrig Uvidenhed.

Men det var om Mødet jeg fulde sig lidt. Konferencen begyndte Fredags Morgen den 15de og sluttede Onsdags Aften den 21de. 160 af vores Samfunds Medlemmer var tilstede, og det blev sagt under Mødet, at dette var den talrigste Prestekonferencen, som den norske Synode har haft. Og et mere broderligt og hyggeligt Møde end dette fandt man ikke ønske sig. Herren bevare os alle i denne broderlige Endrægtighed. Hver Dags Formidagsmøde aabnedes med et for Unledningen forarbejdet Fordrag. Disse vil formodenlig finde Bei til vores kirkelege Blad. Af Sager oppe til Behandling kan nævnes: Et historisk Fordrag af Past. Wiese "Om Prestekonferencen i den Lutheriske Kirke i dagligere Dage", særlig det 16de og 17de Aarhundrede. Ritualkomiteens Rapport, angaaende de forberedende Arbejder til nyt Ritual behandledes for en Del, men da man ikke havde saa tilstætlig Tid til at behandle denne Sag som den burde, vistes den tilbage til Komiteen. En anden betydningfuld Sag, som var oppe til Behandling, var Åsurance. Hvorvel der om denne Sag gaves delte Meninger, saa forhandledes der dog meget roligt og broderligt derom. Det som syntes at besjæle Forsamlingen var dette Spørsmaal: "Hvilket Lys fastsætter Guds Ord over denne Sag."

Tiden tilslod desværre ikke at man kom saa langt i den Sag, som kunde have været ønskelig. Ualmindelig Enighed syntes at raade deri, at man ikke burde fælde nogen Dom over hverandres Meninger i dette, før det kunde blive bedre opslaret. Foruden en hel Del Småsager blev ogsaa Synodens Pengesager behandlede og det fremgik af Finanskomiteens Oplysninger, at der i disse tre magre Aar er blevet gjort ikke saa lidet for at fåa Synodens Finansier paa Fode. Der blev også udtaalt det Haab, at nu Gud i Aar havde givet vores Folke et saadant Kronaar, saa maatte det vel ogsaa lykkes at kunne blive hvil Gjælden.

Saa nær som vi er dette Maal nu, saa maa det vel lykkes om mange, som endnu har gjort lidt, vil være med noget mere.

Fem Kandidater blev ordinerede under Mødet. Veraa tre i Red Wing og to i en Landmenighed. De fleste af dem har haft Kald til at gaa ud paa Missionssmarken i Indremissionens Tjenseste. En af dem kommer til at tilhøre Pacific Dist. Dette Distrikt faar nu en ganst betydelig Forøgelse i sit Prestestab, thi foruden denne er der tre andre, som har modtaget Kald derude.

Maatte da de blive tro og maaite vores Folk derude mere og mere saa Vi-nene nøgne for den store Guds Kærlighed, som ikke bliver træt af at gaa efter sine vildfarende Faar. Og som beder Høstens Herre om at uddrive Arbejdere i sin Gingaard. Tak ham af fuldt Hjerte og bed endnu flittigere.

Søndag under Mødet holdtes Missionsgudstjeneste i en Lund nær Seminariet. Voar Formiddag prædikede Past. H. Strand paa ørst om det tabte Faar og i Forbindelse derved om den rette Hyrdefjærlighed. Han mindeude særlig om Missionen derude i Vesten, hvor tung Gjerningen der øste er og hojken hellig Forpligtelse vi som Kristne har til at støtte denne Mission. Har vi det rette Hyrdefjærd, saa maa vi paa den Maabe gaa ud mellem Bjergene efter de tabte Faar. Paa Estermidag prædikede Past. O. Brandt paa engelske over Rom. 1, 14, og paadiste hvoredes vores Udgifter til Missionen er Gjæld. Det er Kærlighedsbjæld til Kristus, Gjæld overfor hvilken vi som Kristne staar ligesaa ansvarlig, som naar vi har sat vores Navn under en Note. Hovedtanke i begge Prædikener var den ene og store Apostoliske: Guds sande Kirke paa Jordene er først og fremst en Missionærinde. Maatte Gud velsigne dette kraftige Vidnesbyrd af sit Ord og da ikke mindst til Fordel for Eder derude! Formiddag blev der ofret til Indremissionen i Minnesota Distrikt. Estermidag blev Offer optaget til Fordel for den engelske Mission. Offeret blev ligelig fordelt mellem Red Wing og Chicago. Som før nævnt sluttede Mødet Onsdags Aften. Form. B. Koren leste et Afsnit af b. n. hellige Skrift og lyste Belsignelsen over Forsamlingen, som nu oplistedes for igjen at gaa tilbage til sine Menigheder. At de mange nu kommer hjem med fornøjet Mod og større Begeistring for Guds Riges Sag det kan ikke betvivles; thi der hørtes kun en Mening om denne Sammenkomst og det var denne, at man havde haft et hyggeligt og livligt Møde. Af Pacific Distrikts Prester var følgende tilstede ved Mødet: T. Larsen, T. H. Tønnesen og N. Pedersen. Disse Brødre reiser meget snart tilbage igen. Maatte Herren bevare dem paa den lange Reise! Maatte de nu opslammede af Brødrene her kunne styrke dem, som sidder tilbage derude saa meget mere. Først sender jeg en broderlig Hilsen til eder alle.

—m.

En Prest underrettede engang efter endt Guds tjeneste Menigheden om, at han om nogle Dage tænkte paa at gaa og missionere i landet Hedningerne. En østlig Menighedslejemmer samlede sig da omkring ham og udtalte sin Forundring over hans nye Bestemmelse og undredes paa, hvor han da vilde gaa hen, og hvor længe han vilde blive borte. "Ja", sagde han, "jeg tænker ikke at reise ud af Byen".

Kirkelige Esterretninger.

Pastor G. Strom har nu overtaget Betjeningen af det saakalde Mouse River Kald, N. Dak., hvor Pastorerne Reishus og Tuneson o. a. har virket. Past. Strom holdt Tilstædelsesprædiken 13de Sønd. est. Trin. i Towne paa Formiddag, og i Minot paa Estermiddag.

Undertegnede, som midlertidig har betjent disse Menigheder, siden Pastor Reishus rejste til sit nye Kald i Minnesota, havde den Glæde at kunne være tilstede og indhøre denne nye Arbeider Vi trænger i Sandhed til begavede og veludrustede Mænd, som kan arbeide i Herrens Bingeard i Tro og Kjærlighed med Aands og Kraats Bevisning. Vi tror, at Herren har givet os en saadan. Dersør var denne Dag en Glædesdag for os. — Formand Harstad vilde se Forskjel, f. Ets. i Minot, om han nu kom bid igjen, fra hvad han fandt, da han første Gang var her. I Minot har vores Føl en valker, saagodtsom fuldsædigt Murstensklæde, og 1:9 forstår, at den er saagodtsom gjældst. Jeg undres paa, om der ikke paa mange af de Steder, som Formand Harstad og andre har "opdaget" paa Øerne i Danene og paa Hjeldene derude ved Kysten, om nogle saa Aar kan volse frem Menigheder og Kirker. Vi Indremissionærer burde ikke trættes. Allerede her i Livet kan Gud forunde Enkelte at se glædelige Frugter af sit Arbeide, men det er dog det mindste; thi hvad er det at regne mod den Glæde, som vi skal føle, naar vi selv som fuldmoden Frugt bliver højet hjem i de evige Lader, og vi der saa se Frugterne af vojt Arbeide? Gud give da ogsaa denne nye Medarbeider den Raade, at maatte saa se megen og velsignet Frugt af sit Arbeide!

Leeds, N. Dak., 9de Sept. '95.
H. A. Biegen.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Fortsat.)

3dje August.

"Fris" er en net siden Gasolinbaab, som bringer Passagerer og Fragt over fra Astoria til Chinook og Ilwaco.

Roskolen to indstibede vi os med den for Chinook Beach.

Der var nogen Sjø og den lette Vaad dansede bortover Bølgerne og satte nu og da Snuden under og tog sig en overspritning lig en anden Gaas.

Det gaar godt an at blive sjøsyg selv paa en saadan Fart, især dersom Gasolinmaskinen løller og man faar den Dust i Næsen.

Efter omrent en Times Fart kom man ind mellem Trapperne i Bafers Bay.

Hør er det næsten som en Skov af Bæler og Nælværk. Over 400 Trapper, figes der. Mange af dem bringer sine Giere ret pen Fortjeneste.

Saa sandede vi ved en Scow, da den ingen Brugge findes langs Chinook Beach.

Gieren af denne Scow, hr. Fred Tousen, jer nu Fiskeopkjører, var i sin Tid Forvalter paa Sætsraad Astrup's Ejendomme i Sverige ikke langt fra den norske Grænse.

Hr. Tousen var saa venlig at sætte os i land i en lidet Vaab og saa styrede i over Fred til nogle af vore næste

Benner Christ, Olson, Thorvig og Holten, som meget hyggeligt var i enkelhjem og hvor vi havde at faa et blivende Sted Søndagen over.

Vi blev modtagne med den sædvanlige chinool'ske Gjæstfrihed og snart vænklede til et godt Aftensmaaltid.

Efter Aftensmaaleden begav man sig ud for at hilse paa forskellige. Besøgte blev da Mr. Stensland, som er Formand for den herværende lille Menighed. Mr. S. er ogsaa Trapeter, men har ikke været heldig med sit Arbeide. Her er en stor Familie og den fromme, tilhærdige Husmor har Hænderne fulde med at holde Orden paa Huset.

Man tildelede indenom til forskellige, blandt andre til Mr. Monsen, Menighedens Sekretær.

Mørket var imidlertid faldt paa, og det gjaldt at finde hjem til Mattelværteret.

Paa Hjemveien træf vi Brødrene Hans og Jakob Dugendahl, begge disse, især den første, er meget interesserede i det kirkelige Arbeide her og har havmangen Kamp med Brængterere og Selimagere, som gjerne ønskede at hvæle denne spede Plante.

En Vel Unga og Gamle samledes til Husdøndag i Mr. Thorvigs venlige Stue. En Salme blev sungel, et Kapitel af den Hellige Skrift blev læst og Aftenbønnen holdt, hvorefter man tilstod for at gaa til Hvile i Jesu Navn.

Fyret paa Cap Disapointment lyste vensigt over til Chinook.

Bølgestoulpene dyssede i Søen, og snart nød man Hvilen.

4de August.

Om Formiddagen samledes man til Gudsstjeneste i Chinook Hall. Formand Harstad prædikede over Dagens Epistel Rom. 8, 12—17. Past. Nissen lærtechiserede Børnene, som viste sig forholdsvis skilte.

De herværende Nørste har altsaa Synodens Salmebog.

Der blev optaget Collect \$5.

Der var ikke saa faa fremmøde, om endhjont mange var løstede til Long Beach af det deilige Veir og en der afholdende Picnic.

Om Aftenen prædikede Past. Nissen over Dagens Ev. Matt. 7, 15—21 hvorefter der optoges et Offer til Indremissionen, som indbragte \$5.67.

Derefter faste Form. Harstad paa Engelsk for Indremissionen og fremholdt dens alvorlige Betydning som den Institution inden Kirken, hvis Formaal det er at bringe Guds Ord til den som ellers vanskeligt kunde faa det iblandt sig. Han mindede ogsaa om Pacific Lutheran University og flere unge udvalgte Højslet om at komme bortil til Vinsteren, da de indsaat at bedre og billigere Anvendelse kunde de ikke gjøre af sin Lid og Venge, som de saa alligevel maatte bruge for at leve.

Efter Guds tjenesten var arrangeret en Ice Cream Sociable.

Der var ogsaa Methodister tilstede og en af disse lovede at paavise af Skriften at det var Synd at røge.

Der blev nemlig frembrudt Cigarer. Beviset mangler endnu.

Pastor H. Johnson, Udgiver af "Red River Tidende" spurgte nylig visse Folk:

"Hvor staar der strevet, at det er Synd at smage Rusdrille?" og er i den Anledning blevne dygtig forhættet. Det samme blir vel Nedstriveren fordi han spurgte Bedkommende: "Hvor staar der strevet at det er Synd at røge?" (Mere.)

Nyheder.

Prof. Brandvig har kost og Logis hos Ole O. Bakum.

— Mrs. Rev. Christensen er midlertidig Husmoder ved Skolen.

Pastor Christensen er for Tiden hos Dr. Jensen i Stanwood, Wash.

Missionær Stolle besøgte Skolen forleden Uge og udtalte sin Glæde over Arbeidet og Bygningen.

Dr. Jensen vil flytte hid saasnart han faar en Løge i sit Sted, hvilket han har Haab om vil kunne ske snart.

Mrs. Esmaline Evensen fra Portland, Ore., bragte forleden Uge sin Son Freeman paa Skolen og var nogle Dage i Besøg hos Pastor Larsen, som er gamle Bekjendte fra Muskego, Wis.

Pacific Lutheran University har nu 3 Elever fra Minnesota: Amos Gilberthson, fra Spring Grove, var her forleden Aar og George S. Solseth og Nora Trogstad fra Harmony er Nyankomne. En Elev er fra California, 5 fra Oregon og de øvrige fra Washington. Siden Aabningsdagen er 6 Elever ontomme.

Betalt for Herold.

Mrs. Albert Erdenberger, Mrs. Bernhart Olsen, Mrs. Peter Sæther Hartington, Mrs. B. Gunderson, Lime Grove, Neb., A. Tønnesen, New Centerville, Bernt Pedersen, Taylor, Wis., Mrs. E. Evensen, Portland, Ore., T. Torgerson, Bristol, Esaias Dahlby, John Foers, Andrew Johnson, Bente Tharaldson, Ole Arneson, Ole Appland, York, O. S. Erikson, Canton, Minn., Halvor Dahlby, Lime Spring, Iowa, alle 50 Cents. Ole Helland, Preston, Mrs. S. Solseth, Harmony, Minn., Rev. A. C. Olsen, alle \$1. Prof. A. Mikkelsen, \$2.50.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Mrs. Esmaline Evenson, Portland Ore., Ole T. Helland, Preston, Minn., Halvor Dahlby, Lime Spring, Iowa, Knudt O. Wile, York, Wis. S. Solseth, Ed. Kirkeli, Peter Mathiesen, Harmony, Minn., alle \$5. T. Torgerson, Bristol, Esaias Dahlby, Ole Appland, Mrs. Grid Helle, York, Nils R. Nielsen, Harmony, Minn., alle \$1. Aslak Kroen, Bernt S. Solseth, Harmony, Minn., begge \$2. John Ivers, York, Minn., \$3. Ole Arneson, York, Minn., \$9.50. Parkland Wash. 23. Sept. 1895.

Rev. T. Barjen, Kasserer.

En "fornuftig" General spurgte engang den fortræffelige Pastor J. F. Flattich, om man da virkelig kunde vide noget vist om Tilstanden efter Døden. Flattich sag med sine dybe Hine alvorligt paa ham og spurgte: "Hr. General, trox De, at De ejer Døden ikke mere skal være General?" — "Ja", svarede denne. — "Trox De det ogsaa vist?" spurte J. paany. — "Ja, jeg twivler ikke derpaa", svarede Generalen. — "Nu", sagde Flattich, "saa ved De altisa noget vist om Tilstanden efter Døden; begynd De fun med dette, som De med Bisped ved!"

Les dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herold" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faar som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Tag, for hvilke der betales særligt.

Dernæst mærker man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, må a. fuldt ud benyttes inden Udbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan følge eller ifjænde de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Begynder, om Gud vil, sit andet Skoleaar, den 19de September 1895. Første Termin slutter den 19de December. Undervisning gives i de Tag, som hører til Literary, Business, Scientific og Normal Kurser. Enhver kan vælge sine Tag. Baade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbeide med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennevnte Tag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særligt. Børrelse Koster fra 25 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Nørst saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Børrelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen.

Ansigninger om Opiagelse indsendes snarest muligt til Rev. B. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.

Mærk.

Bogagenter, som vil tjene en passende Ørn ved at sælge "Lutherans in all Lands" og samtidigt gavne Lutherans University vil finde det lønnende at arbeide med undertegnede som Generalagent.

Jo førsté vælger sit Kirkesæt, desto bedre. De kan arbeide paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbeide for os. Skriv herom strog baade til undertegnede og til "Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis."

Paa Grundlag af vor Stole er vi i Stand til at byde vel saa gode Bilkaar som nogen anden General Agent.

B. Harstad.

